

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 499/2025
28.08.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Иване Рађеновић, Татјане Ђурица и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца Организација за остваривање репрограмских права ООРП Београд, чији је пуномоћник Душан Мијатовић, адвокат у ..., против туженог АА, ПР Штампарија „Клео штампа“ Београд, чији је пуномоћник Живан Стојаковић, адвокат у ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 177/24 од 06.03.2025. године, у седници одржаној дана 28.08.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 177/24 од 06.03.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 177/24 од 06.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 3558/2021 од 27.09.2023. године одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да тужиоцу исплати износ од 4.580,00 динара са припадајућом законском затезном каматом од 10.03.2021. године до исплате и одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 177/24 од 06.03.2025. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена је првостепена пресуда Привредног суда у Београду. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију, по основу одредбе члана 404. ЗПП, због повреде члана 374. став 1. ЗПП, учињене у поступку пред другостепеним судом и због погрешне примене материјалног права, ради разматрања питања од општег интереса.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011...10/2023. – др. закон), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново

тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према разлозима побијане другостепене пресуде, нижестепени судови су полазећи од одредаба Тарифе посебних накнада организације за остваривање репрографских права од 05.01.2018. године, којим је прописано да се накнада по основу умножавања ауторских дела и штампаних издања фотокопирањем или сличном техником наплаћује према броју фотокопирних уређаја на којима се обавља делатност, и зависно од удаљености од најближе високошколске установе, и да је обвезник дужан да Организацији достави податке о броју фотокопирних уређаја на којима обавља делатност фотокопирања и податке о удаљености уређаја у од улаза у високошколску установу, а да је, уколико обвезник плаћања по овој тарифи не достави тачан и потпун извештај о подацима неопходним за израчунавање накнаде, Организација овлашћена да их самостално прибави, и да се накнада по основу пружања услуга фотокопирања уз наплату наплаћује лицима која пружају ту услугу, према броју фотокопирних уређаја и према њиховој удаљености од високошколске установе, те одредаба Закона о ауторским и сродним правима из члана 39. став 5. и 8-11, одлучили о тужбеном захтеву на основу расправљања битне чињенице о томе да ли је тужени умножавао фотокопирањем ауторско дело како то тужилац доказује, ценећи да није довољна сама чињеница постојања фотокопир апарата у објекту туженог, односно да тужени поседује фотокопир уређаје. Побижана одлука и такви разлози на којима је заснована, а изражени су у одлуци првостепеног суда, у складу су са ставом Врховног суда о посматраном правном питању. О томе нема потребе за уједначавањем судске праксе, нити за разматрањем питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити за новим тумачењем права. Ревидент оспорава утврђено чињенично стање, по ком основу се не може изјавити изузетно дозвољена ревизија предвиђена одредбом члана 404. ЗПП. Разлог за изјавивање изузетно дозвољене ревизије не може бити ни битна повреда одредаба парничног поступка из чл. 374 ст. 1 ЗПП, на коју се ревизијом позива тужилац.

Како нису испуњени услови предвиђени одредбом члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд није дозволио одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

У складу са изнетим одлучено је као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије тужиоца, у смислу одредбе члана 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија тужиоца недозвољена.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда, донете у парници о спору мале вредности, ревизија није дозвољена. Привредним споровима мале вредности, према одредби члана 487. став 1. ЗПП, сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Вредност предмета спора у конкретном случају износи 4.580,00 динара. Следи да против одлуке другостепеног суда донете у предметном привредном спору мале вредности ревизија није дозвољена.

У складу са изнетим Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Татјана Миљун, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић